

Rebellion in the Wilderness

¹ Korah son of Izhar son of Kohath son of Levi* separated himself, with Dathan and Abiram, sons of Eliab, and On son of Peleth, the offspring of Reuben. ² They stood before Moses with two hundred and fifty men from the Children of Israel, leaders of the assembly, those summoned for meeting, men of renown. ³ They gathered together against Moses and against Aaron and said to them, "It is too much for you! For the entire assembly — all of them — are holy and HASHEM is among them; why do you exalt yourselves over the congregation of HASHEM?"*

⁴ Moses heard and fell on his face.

⁵ He spoke to Korah and to his entire assembly, saying, "In the morning Hashem will make known the one who is His own and the holy one, and He will draw him close to Himself, and whomever He will choose, He will draw close to Himself. ⁶ Do this: Take for yourselves fire-pans — Korah and his entire assembly — ⁷ and put fire in them and place incense upon them before HASHEM tomorrow. Then the man whom HASHEM will choose — he is the holy one. It is too much for you, O offspring of Levi!"

⁸ Moses said to Korah, "Hear now, O offspring of Levi: ⁹ Is it not enough for you that the God of Israel has segregated you from the assembly of Israel: to draw you near to Himself, to perform the service of the Tabernacle of HASHEM, and to stand before the assembly to minister to them? ¹⁰ And He drew you near, and all your brethren, the offspring of Levi, with you — yet you seek priesthood, as well! ¹¹ Therefore, you and your entire assembly that are joining together are against HASHEM! And as for Aaron — what is he that you protest against him?"

Moses summons Dathan and Abiram

¹² Moses sent forth to summon Dathan and Abiram, the sons of Eliab, but they said, "We shall not go up! ¹³ Is it not enough that you have brought us up from a land flowing with milk and honey* to cause us to die in the Wilderness, yet you seek to dominate us, even to dominate further? ¹⁴ Moreover, you did not bring us to a land flowing with milk and honey nor give us a heritage of field and vineyard! Even if you would gouge out the eyes of those men, we shall not go up!"

¹⁵ This distressed Moses greatly, and he said to HASHEM, "Do not turn to their gift-offering! I have not taken even a single donkey of theirs, nor have I wronged even one of them."

¹⁶ Moses said to Korah, "You and your entire assembly, be before HASHEM — you, they, and Aaron — tomorrow. ¹⁷ Let each man take his fire-pan and you shall place incense on them and you shall bring before HASHEM each man with his fire-pan — two hundred and fifty fire-pans; and you and Aaron, each man with his fire-pan."

¹⁸ So they took — each man his fire-pan — and they placed fire on them and put incense on them; and they stood at the entrance of the Tent of Meeting, with Moses and Aaron. ¹⁹ Korah gathered the entire assembly to the entrance of the Tent of Meeting, and the glory of HASHEM appeared to the entire assembly.

God responds

²⁰ HASHEM spoke to Moses and Aaron, saying, ²¹ "Separate yourselves from amid this assembly, and I shall destroy them in an instant!"

²² They fell on their faces and said, "O God, God of the spirits of all flesh, shall one man sin, and You be angry with the entire assembly?"

²³ HASHEM spoke to Moses saying, ²⁴ "Speak to the assembly, saying,

א וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן-יִזְחָר בֶּן-קָהָת בֶּן-לֵוִי וְדָתָן וְאַבִּירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן-בְּלָת בְּנֵי רְאוּבֵן: וַיָּקָמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאַנְשֵׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמְאַתָּים וְנִשְׂאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אַנְשֵׁי-שָׁם: וַיִּקְהָלוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב-לָכֶם כִּי כָל-הָעֵדָה כֻּלָּם קֳדָשִׁים וּבְחַתְּכֶם יְהוָה וּמִדְּוַע הִתְנַשְּׂאוּ עַל-קָהָל יְהוָה: וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו: וַיְדַבֵּר אֶל-קָרַח וְאֶל-כָּל-עֵדָתוֹ לֵאמֹר בִּקֹּר יְהוָה אֶת-אֲשֶׁר-לוֹ וְאֶת-הַקְּדוֹשׁ וְהִקְרִיב אֵלָיו וְאֶת אֲשֶׁר יִבְחַר-בּוֹ וַיְקַרֵּב אֵלָיו: וְאֵת עֲשׂוֹ קְהוּ-לָכֶם מִחַתּוֹת קָרַח וְכָל-עֵדָתוֹ: וְהִגִּידוּ בְּהֵן אֵשׁ וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן וְקָטַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה מִחֹר וְהִלָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב-לָכֶם בְּנֵי לֵוִי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-קָרַח שְׁמַעוּ נָא בְנֵי לֵוִי: הֲמַעֲט מִכֶּם כִּי-הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לְעַבֵּד אֶת-עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם: וַיִּקְרַב אֹתָם וְאֶת-כָּל-אֲחֵיהֶם בְּנֵי-לֵוִי אֹתָם וּבִקְשַׁתְּם גַּם-כִּהְיֶה: לָכֵן אָמַר וְכָל-עֵדָתָם הִנְעִידִים עַל-יְהוָה וְאֶהְרֹן מִה-הוּא כִּי תִלְיוּנוּ [תְּלוּנוּ כ-] עֲלָיו: וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְקָרָא יְדִתָּן וְלֵאבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה: הֲמַעֲט כִּי הִעֲלִיתֶנוּ מֵאָרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ לְהַמִּיתֶנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי-תִשְׁתַּרְרַר עֲלֵינוּ גַם-הַשְּׁתַרְרָה: אִף לֹא אֶל-אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ הִבִּיאֲתֶנוּ וְהִתָּן-לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֶה וְנָכְרָם הִעִינֵי הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַנִּבְקָר לֹא נַעֲלָה: וַיִּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל-יְהוָה אֶל-תִּפְּן אֶל-מִנְחָתָם לֹא חָמוֹר אֶחָד מֵהֶם נִשְׂאֵתִי וְלֹא הִרְעִיתִי אֶת-אֶחָד מֵהֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-קָרַח אֹתָם וְכָל-עֵדָתָם הִיוּ לִפְנֵי יְהוָה אֹתָם וְהֵם וְאַהֲרֹן מִחֹר: וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחַתּוֹת וַיִּתְּנֵם עֲלֵיהֶם קָטַרְתָּ וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ מִחַתּוֹתוֹ חֲמִשִּׁים וּמְאַתָּים מִחַתּוֹת וְאֹתָם וְאַהֲרֹן אִישׁ מִחַתּוֹתוֹ: וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחַתּוֹתוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיִּשְׂימוּ עֲלֵיהֶם קָטַרְתָּ וַיַּעֲמִדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיִּקְהָל עֲלֵיהֶם קָרַח אֶת-כָּל-הָעֵדָה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּבְרָא כְבוֹד-יְהוָה אֶל-כָּל-הָעֵדָה: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: הִבְדִּילוּ מִחוּר הָעֵדָה הַזֹּאת וְאֶכְלָה אֹתָם כְּרִגְעָה: וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחַת לְכָל-בָּשָׂר הָאִישׁ אֶחָד יַחֲטֵא וְעַל כָּל-הָעֵדָה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-הָעֵדָה לֵאמֹר

1

שני

שלישי

כא-כב

כג-כד

Avron Silver Sea
29 SIVAN 5778 12-6-18
R. GOLD PARSHAT KORACH

והנה ישראל בהיותם במדבר סיני לא

ארע להם שום רעה, כי גם בדבר

העגל שהיה החטא גדול ומפרסם היו

המתים מעטים, ונצלו בתפלתו של משה

שהתנפל עליהם אך פעם יום וארבעים

לילה. והנה היו אוקבים אותו כנפשם

ושומעים אליו, ואלו היה אדם מורד על

משה בזמן ההוא היה העם סוקלים אותו,

ולכן סבל קרח גדלת אהרן וסבלו

הבכורים מעלת הלויים וכל מעשיו של

משה. אבל בבואם אל מדבר פארן

ונשפפו באש תבערה ומתו בקברות

התאנה רבים, וכאשר חטאו במרגלים לא

התפלל משה עליהם ולא בטלה הגזרה

מהם, ומתו נשיאי כל השבטים במגפה

לפני ה', ונגזר על כל העם שיפתמו במדבר

ושם ימותו, אז היתה נפש כל העם מרה

והיו אומרים בלבם כי יבואו להם בדברי

משה תפלות, ואז מצא קרח מקום לחלק

על מעשיו וחשב כי ישמעו אליו העם:

ונה טעם "להמיתנו במדבר", אמרו הנה

הבאת אותנו אל המקום הזה ולא

קימת בנו מה שגדרת לתת לנו ארץ זבת

חלב ודבש, כי לא נתת לנו נחלה כלל,

אבל נמות במדבר ונהיה פלים שם, כי גם

ורענו לא יצאו מן המדבר לעולם, ויבטל

מן הבנים מה שגדרת להם כאשר נתבטל

מן האבות. ונה טעם תלונתם הנה במקום

הנה אחר גזרת המרגלים מיד:

והקרוי, כי היו אלה הנקהלים כלם

בכורות, כי על בן חרה להם

על הפהנה, ולכך אמר להם משה שיקחו

מחלות כמנהגם הראשון ויתגלה הדבר

אם יבחר השם בהם או בכהנים:

(ד) ויפל על פניו ולא ויפלו, כי אהרן

במוסרו ובקדושתו לא ענה דבר

D

ואמר רבי אברהם פי זה הדבר היה

במדבר סיני כאשר נחלפו

הבכורים ונדדלו הלויים, כי חשבו ישראל

שאדונו משה עשה זה מדעתו לתת גדלה

לאחיו, גם לכני קהת שהם קרובים אליו

ולכל בני לוי שהם ממשפחתו, והלויים

קשרו עליו בעבור היותם נתינים לאהרן

ולכניו, וקשר דתן ואבירם בעבור שהסיר

הבכורה מראובן אביהם, גם קרח בכור

היה:

ונה מדעתו של רבי אברהם שהוא אומר

במקומות רבים אין מקדים ומאחר

בתורה לרצונו. וכך כתבתי (לעיל ט א) כי

על דעתי כל התורה כסדר זולתי במקום

אשר יפרש הכתוב ההקדמה והאחור, וגם

שם לצרף ענין ולטעם נכון, אבל היה

הדבר הנה במדבר פארן בקדוש ברנע אחר

מעשה המרגלים:

והנכון בדרש, שפעם קרח על נשיאות

אלצפן כמאמר רבותינו (תנחומא

קרח א), וקנא גם באהרן כמו שנאמר

ובקשתם גם כהנה (פסוק י). ונמשכו דתן

ואבירם עמו, ולא על הבכורה, כי יעקב

אביהם הוא אשר בטלה מראובן ונתנה

ליוסף, אבל גם הם אמרו טענתם,

להמיתנו במדבר (פסוק יג), ולא אל ארץ

זבת חלב ודבש הביאתנו (פסוק יד):

A

B

C

14 **H**ASHEM spoke to Moses, saying, ² "Speak to the Children of Israel and let them turn back and encamp before

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְדַבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשׁוּבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי

Pi-hahiroth, between Migdol and the sea, before Baal-zephon; you shall encamp opposite it, by the sea. ³ Pharaoh will say about the Children of Israel, 'They are confined in the land, the Wilderness has locked them in.'

פִּי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַעַל צֶפֶן נִכְחוּ תַחְנוּ עַל-הַיָּם: וְאָמַר פַּרְעֹה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִּים הֵם בְּאֶרֶץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר:

3 BESHALACH

3. וְאָמַר פַּרְעֹה - PHARAOH WILL SAY. כְּשִׁוּשָׁמַע שָׁהֵם שְׁבוּיִם לְאַחֲרֵיהֶם - When he will hear that [the Israelites] are returning to their rear.

□ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל - ABOUT THE CHILDREN OF ISRAEL. Although the prefix ל usually means "to" or "for," the phrase לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל means עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - "about" the Children of Israel. וְכֵן - Similarly, we find other instances of the ל prefix meaning something other than "to" or "for." For example in the verse, ⁸ "ה' יִלָּחֵם לָכֶם" - "HASHEM will wage war on your behalf," the word לָכֶם, which begins with the ל prefix, means עֲלֵיכֶם - on your behalf. ⁹ "אֲמַרְי לִי אָחִי הוּא" - Similarly, in the verse, "Say about me, He is my brother," the word לִי, which begins with the ל prefix, means אֲמַרְי עָלַי - say about me.¹⁰

4 RASHI

the Children of Israel raised their eyes and behold! - Egypt was journeying after them, and they were very frightened; the Children of Israel cried out to HASHEM. ¹¹ They said to Moses, "Is it because there are not - there are not graves in Egypt - that you took us to die in the Wilderness? What is this that you have done to us to take us out of Egypt? ¹² Is this not the statement

that we spoke to you in Egypt, saying, 'Let us be and we will serve Egypt?' - for it is better that we should serve Egypt than that we should die in the Wilderness!"

¹³ Moses said to the people, "Do not fear! Stand fast and see the salvation of HASHEM that He will perform for you today; for that which you have seen Egypt today, you shall not see them ever again!"

וַיִּשְׂאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֵינֵיהֶם וַהֲגִיחַ מִצְרַיִם וַיִּסַּע אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה: וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה הַמִּבְלִי אֵינִי קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בַּמִּדְבָּר מִהֲזֹאת עָשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם: הֲלֹא-זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדַל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת-מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת-מִצְרַיִם מִמָּוֶתנוּ בַּמִּדְבָּר: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם אֶל-תִּירָאוּ הַתִּיַצְבוּ וּרְאוּ אֶת-יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת-מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לְרַאתָם עוֹד עַד-עוֹלָם:

5 BESHALACH

12. אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם - THAT WE SPOKE TO YOU IN EGYPT. וַהֲיֵיכֵן דִּבְרוּ - Where did they say this? In the verse, ¹² "וַיִּרְא ה' עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט" - "May HASHEM reveal Himself to you and carry out judgment."¹²

RASHI

6

fore you say, 'Let us go and sacrifice to HASHEM.'¹⁸ Now go to work; straw will not be given to you, but you must provide the total of bricks!"

¹⁹ The guards of the Children of Israel saw them in a bad state when they said, "Do not reduce your bricks, each day's quota on that day."

²⁰ They encountered Moses and Aaron standing opposite them, as they left

Pharaoh's presence. ²¹ They said to them, "May HASHEM look upon you and judge, for you have made our very scent abhorrent in the eyes of Pharaoh and the eyes of his servants, to place a sword in their hands to murder us!"

²² Moses returned to HASHEM and said, "My Lord, why have You harmed this people, why have You sent me?" ²³ From the time I came to Pharaoh to speak in Your Name he harmed this people, but You did not rescue Your people."

6 ¹ HASHEM said to Moses, "Now you will see

על-פן אתם אמרים נלכה נזבחה
ליהודה: ועמה לכו עבדו ותכן לא-
ינתן לכם ותכן לבנים תתנו: ויראו
שטרי בני-ישראל אתם פרע
לאמר לא-תגרעו מלבניכם דבר-
יום ביומו: ויפגעו את-משה ואת-
אהרן נצבים לקראתם בצאתם

7

SHEMOT

מאת פרעה: ויאמרו אלהם ירא
יהנה עליכם וישפט אשר
הבאשתם את-ריחנו בעיני פרעה
ובעיני עבדיו לתת-חרב בידם
להרגנו: מפיסיר וישב משה אל-יהודה
ויאמר אדני למה הרעתה לעם
הזה למה זה שלחתני ומאז באתי
אל-פרעה לדבר בשמך הרע לעם
הזה והצל לא-הצלת את-עמך:
ויאמר יהוה אל-משה עמה תראה

8

20. אנשים מישראל את משה ואת אהרן וגומר - men of Israel who encountered Moses and Aaron, etc.⁵ - Our Rabbis have expounded that נצב, "standing," or נצב, "fighting," where no subject is stated, in each use of the verbs נצב and נצב - the perpetrators were Dathan and Abiram,⁶ - for it says of them in a verse which identifies them explicitly, "וַיֵּצְאוּ נֹצְבִים" - "And Dathan and Abiram went out standing."^{7,8}

RASHI

9

יונתן בן עוזיאל

BESHALACH

ג וימר פרעה לדתן ולאבירם בני ישראל
דמשתירונו במצרים מטרפין הינון עמא בית ישראל בארעא
טרד עליהון טענות צפוי נגדוי דמדברא :